

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 4. Quibus personis prosit Missæ sacrificium, seu pro quibus licitè & validè offerri possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

PARAGRAPHUS IV.

Quibus personis proffit Missæ Sacrificium ; seu pro quibus licitè & validè offerri possit.

QVÆSTIO proposita intelligenda est , non de eo Missæ fructu , qui ex opere operantis provenit ; certum est enim ejusmodi fructum applicari posse à quolibet Sacerdote iis omnibus vivis & defunctis , pro quibus orationes suas particulares ad Deum dirigere potest , cum sit utrobique par ratio : sed de fructu illo qui est ex opere operato.

Circa hujus verò quæstionis resolutionem conveniunt quibusdam Theologi ; in quibusdam verò non conveniunt . Atque in primis conveniunt omnes in eo quòd Sacrificium Missæ validè & licitè offerri possit pro omnibus , & quibuslibet fidelibus baptizatis non excommunicatis , sive vivis sive defunctis in purgatorio existentibus . Id constat ex ipsius Ecclesiæ perpetua & universali praxi , quæ tum in antiquis Liturgiis , ut videre est apud Pamelium Tomo 1. Liturgicon ; tum in ritu illo , quo nunc in Missæ celebratione utitur , Sacrificium hoc offerre consuevit . *Pro omnibus Orthodoxis , atque Catholicis & Apostolica fidei cultoribus &c Et pro omnibus in Christo quiescentibus , qui nos præsenserunt cum signo fidei , & dormiunt in somno pacis .*

Conveniunt etiam omnes in eo , quòd Missæ Sacrificium nec licitè , nec validè offerri possit pro damnatis , sive cum peccato aliquo actuali mortali , sive cum solo originali decesserint . Quod expressè docuit S. August. lib. 3. de origine animæ cap. 11. *Noli credere , inquit , nec dicere , nec docere , Sacrificium Christianorum pro iis , qui non baptizati de corpore exierunt , offerendum , si vis esse Catholicus .*

Conveniunt item omnes Sacrificium Missæ posse validè ac licitè offerri in honorem & memoriam Sanctorum , ut habetur

ut habetur in Concilio Tridentino, Sess. 22. cap. 3. quod illi offeratur Sacrificium, (ut ibidem declarat) soli, qui illos coronavit: unde nec Sacerdos dicere solet. tibi Sacrificium Petre, vel Paule; sed Deo de illorum gratias agens, eorum patrocinia implorat; ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in cælu, quorum memoriam faciamus teris.

Non conveniunt autem omnes, an, & qua ratione Missæ Sacrificium licitè offerri possit pro infidelibus baptizatis, & pro excommunicatis baptizatis. Quidam enim Doctores existimant, Missæ Sacrificium directè infidelibus non baptizatis offerri licitè posse: probè tamen alii docent, indirectè quidem posse pro infidelibus non baptizatis, sicut & pro excommunicatis baptizatis Sacrificium illud licitè offerri; quatenus scilicet incrementum, & exaltationem Ecclesiæ, & quovis Schismate ab ea tollendo offertur; quæ duo per conversionem infidelium & resipiscentiam excommunicatorum manifestantur: directè autem nec pro excommunicatis, nec pro infidelibus non baptizatis posse licitè offerri.

Atque in primis quod spectat ad excommunicatos (quo nomine intelligimus hic tantum nominatim excommunicatos vel notorios Clericorum percussores) extra-
vagantem Martini 3. quæ incipit *Ad vitanda* dicitur prohibita Ecclesiæ cap. *Anobis* & cap. *Sacris* exten-
ditur sententia excommunicationis, ubi vetatur pro illis Sacrificium offerri: quam tamen prohibitionem Ricardus, & Navarrus apud Isamb. ad qu. 83. disp. 7. art. 2. dicunt, non extendi ad excommunicatos per veram penitentiam jam contritos, licet nondum ab excommunicatione absolutos, pro quibus existimant Missæ Sacrificium licitè posse offerri.

Quod autem neque etiam pro infidelibus non baptizatis offerri licitè possit, constat ex ipsius Ecclesiæ præcepto, quæ quamvis summo affectu illorum conversionem & salutem exoptet, nullam tamen eorum mentionem Missæ fieri voluit, neque pro eis orationes ullas in illa

ferri; quod tamen haud dubiè fecisset, si pro eis Sacrificium hoc offerri voluisset: *quis enim, inquit S. August. lib. 1. de Orig. animæ c. 9. offerat Sacrificium corporis Christi, nisi pro iis, qui sunt membra Christi.*

Quæres, an Missæ Sacrificium ex opere operato proficit, non solum illis pro quibus offertur, sed etiam ipsi Sacerdoti offerenti quatenus præcisè est offerens. Suarez disp. 79. sect. 5. & quidam alii cum illo affirmativè respondent: alii tamen cum Gabriele, Vasquez disp. 232. cap. 3. probabilius negant, docentque, nullum in Sacrificio Missæ fructum ex opere operato provenire Sacerdoti offerenti quatenus est offerens: quod probari potest ex eo, quod Apostolus Hebr. 5. dicit, Pontificem seu Sacerdotem constitui pro hominibus in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis: unde propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. Ex quibus Apostoli verbis sequitur (quod rectè docet S. Thomas 3. p. q. 22. a. 4. ad 1.) Sacerdotem sui Sacrificii effectum participare, non in quantum Sacerdotem, sed in quantum peccatorem: proindeque ut effectum aliquem Sacrificii sui accipiat, requiri necessariò, ut habeat se passivè ad illud, id est, ut illud offerat pro se, sicut & pro aliis, ad quos ex ejus applicatione fructus Missæ derivatur. Quod præterea confirmari posse videtur ex verbis, quibus per Episcopum Sacerdos consecratur: *Accipe potestatem offerendi Sacrificium tam pro vivis, quam pro defunctis*: hæc enim verba significant, potestatem illi conferri, qua proficit illis, pro quibus Missæ Sacrificium oblaturus est; unde sequitur Sacerdotem præcisè eatenus sibi ipsi prodesse, non quatenus offert Missæ Sacrificium, sed quatenus pro seipso illud offert.